

Quaresma - Tercer diumenge

[Ex 20,1-17](#)

[1 Co 1,22-25](#)

[Jn 2,13-25](#)

No fixeu els ulls en ningú més que en ell

1. L'evangelista Joan és un contemplatiu que en el seu evangeli mira directament Jesús. Per Joan el que és "bona notícia" (evangeli) és *Jesús mateix*; és a dir, per ell, l'evangeli, la bona notícia, és Jesús.

Per la seva banda per l'evangelista Marc (que estem llegint la majoria dels diumenges d'enguany), la "bona notícia" és que (qui ho havia de dir...!) el Regne se'ns ha acostat, el tenim aquí. I Marc ens fa contemplar el "goig de l'evangeli" quan Jesús va semblant el Regne de Déu arreu, encara que els terrenys ben sovint rebutgin la llavor del Regne. Tot llegint el relat de Marc ens omplim de joia assaborint el Món Nou de Déu.

Joan contempla els dies de Jesús d'una altra manera que Marc. No mira directament el Regne, només mira Jesús (tal com cantem nosaltres: "no fixeu els ulls en ningú més que en ell"). I la seva "contemplació" ens fa abastar tota la fondària del Misteri de Jesús, i descobrim que Jesús ens "salva", ens realitza, ens omple de vida.

2. De la mà de Joan, a poc a poc, contemplem, per exemple, que Jesús:

- És l'Anyell que s'ha fet càrrec i ha carregat amb les frustracions, pecats, estupideses... del món, de les meves. (Quina sort quan algú es fa càrrec i carrega amb les meves "foscors", nicieses, pecats!)
- Dona de manera desbordant un vi embriagador, perquè no es frustri un convidat de nocces: Jesús provoca l'alegria (possiblement una mica massa "engrescada"). I amb Jesús i la jovenalla pagesa de Canà podem ballar: "visca l'alegria!"
- Jesús és l'aigua viva que satisfà la set per sempre, i la fa brollar del cor del creient, omplint-lo d'una pau i plenitud inabastable.
- I és la Llum vibrant que fa veure les coses noves, com el dia de la Creació. Amb els seus raigs de tot agafa una coloració i vivesa "divines"... I és el Pastor que ens porta al coll, que ens amanyaga i mena a pasturatges exquisits. Etc.

Realment Jesús és el Camí, és la Veritat i és la Vida. Per això, per a Joan tot es juga en estar empeltats en Jesús, com els sarments en el cep; això fa que posseïm plenitud. I estar fonament units a ell ens portarà, sense quasi adonar-nos-en, a rentar els peus dels germans, car aquest és l'únic manament.

3. Avui llegim un text programàtic de l'evangeli de Joan: l'expulsió dels mercaders del Temple. "No fixeu els ulls en ningú més que en ell". Però alguns mirem els temples del nostre món i de les nostres religions, i els fem del tot absoluts. Prou descobrim, per poc que "hi fixis els ulls" amb una mica de profetisme com Jesús, que són un "mercat" i que cal amb radicalitat fuetejar-los, amb Jesús, ni que ens faci angunia veure Jesús, la Paraula de Déu, amb el fuet a la mà.

Joan no situa aquest episodi al final de la vida de Jesús, abans de la passió. El situa com a segon episodi de la seva narració, després de la idíl·lica escena del vi a Canà. Vol deixar molt clar des del principi que en el Temple (tan sant, respectat i estimat...!) s'hi vénen totes les minúcies enganyoses que pretenen inútilment "connectar" la persona amb Déu, o amb qualsevol "plenitud".

Joan en iniciar l'evangeli deixa clar que en tot cas l'únic "temple" és Jesús. Només d'ell és rep la Llum, l'Aigua, el Vi, el Pa, la Veritat, la Vida..., només ell és el Pastor, el Cep veritable... la imatge plena del Pare, l'Esperit. Només ell "salva".

Estem davant un text molt fi. Molt fi, programàtic i d'una radicalitat inesperada, que ens està dient que no caiguem en la trampa. Hi ha perill d'enganxar-nos a "temples", que si grateu una mica, veureu que són "mercats". Atenció; que la Vida, la Llum, l'Aigua, l'Esperit no els trobareu gens aquí, encara que aquests temples puguin tenir l'aparença de sublims.

"Vosaltres esteu seduïts, **embruixats pel Temple**, ja podeu destruir aquest vell Temple, que en tres dies serà reconstruït un nou Temple" (joc de paraules entre el Temple destruït l'any 70 pels romans, i Jesús destruït i ressuscitat). En Jesús l'enlairat en la creu i ressuscitat és on es troba la "salvació" que el temples no poden donar; la "bona notícia", l'evangeli, és Jesús.

4. Repetim per acabar, per Joan *l'evangeli és Jesús*. La Bona Notícia és Jesús. Per això cantem: "No fixeu els ulls en ningú més que en Ell / No espereu amics ningú més que Ell... / Només Ell és el camí i la veritat...". Joan va molt a la rel en la seva "pastoral": enamoreu-vos de Jesús, i això basta. Que el seu Esperit sigui el que us mogui (un Esperit que bufa on vol, que no saps d'on ve i on va), i això ens permetrà acollir el prec que ens fa Jesús: "pastura les meves ovelles", encarrega't dels altres, de la meva gent, del món.

ETIQUETES

BONA NOTÍCIA EVNAGELI TEMPLE